

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 73/2019-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. mája 2019 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť obchodnej spoločnosti DRX-INVEST, s. r. o., IČO 36 217 875, Brigádnická 2, Košice, zastúpenej advokátom Mgr. Františkom Chocholom, advokátska kancelária, Kalinčiakova 10, Vranov nad Topľou, vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 2 a čl. 127 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného úradu Vranov nad Topľou, katastrálneho odboru v konaní vedenom pod sp. zn. V 449/1997 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť obchodnej spoločnosti DRX-INVEST, s. r. o., odmieta ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. februára 2019 osobne do podateľne doručená ústavná sťažnosť obchodnej spoločnosti DRX-INVEST, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 2 a čl. 127 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom

Okresného úradu Vranov nad Topľou, katastrálneho odboru (ďalej len „okresný úrad“) v konaní vedenom pod sp. zn. V 449/1997.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že 25. júna 1996 uzatvorila obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „predávajúca“), s obchodnou spoločnosťou [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „kupujúca“), kúpnu zmluvu, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti v katastrálnom území [REDAKOVANÉ] zapísané na liste vlastníctva č. [REDAKOVANÉ]. Návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra bol podaný 28. apríla 1997.

3. Rozhodnutím okresného úradu č. 449/1997 z 3. júla 1997 bol vklad vlastníctva v prospech kupujúcej povolený. Dňa 9. júla 1998 podala Okresná prokuratúra Vranov nad Topľou (ďalej len „okresná prokuratúra“) proti povoleniu vkladu protest. Okresný úrad sám protestu nevyhovel a predložil ho na rozhodnutie nadriadenému orgánu. Krajský úrad v Prešove, katastrálny odbor (ďalej len „krajský úrad“) rozhodnutím č. 6/98 z 12. októbra 1998 nevyhovel protestu okresnej prokuratúry. Proti nevyhoveniu protestu 10. februára 2000 Krajská prokuratúra v Prešove (ďalej len „krajská prokuratúra“) podala protest. Krajský úrad protestu nevyhovel a predložil ho na rozhodnutie Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky (ďalej len „úrad geodézie“), ktorý rozhodnutím č. LPOO/1651/2000/Ba z 24. júla 2000 vyhovel protestu krajskej prokuratúry a rozhodnutie krajského úradu, ako aj rozhodnutie okresného úradu zrušil.

4. Úrad geodézie rozhodoval po troch rokoch od povolenia vkladu, teda po uplynutí všetkých zákonných lehôt. Dôvodom jeho rozhodnutia malo byť údajné nepresné označenie obchodných mien predávajúcej a kupujúcej v kúpnej zmluve. Toto rozhodnutie nebolo kupujúcej a predávajúcej nikdy doručené.

5. Okresný úrad po doručení zrušujúceho rozhodnutia najprv zrušil vlastné rozhodnutie o povolení vkladu a následne rozhodnutím č. V 449/1997 z 29. januára 2001 návrh na povolenie vkladu kúpnej zmluvy z 25. júna 1996 zamietol, a to bez toho, aby konanie o návrhu na vklad prerušil a vyzval účastníkov na odstránenie odstrániteľných nedostatkov kúpnej zmluvy.

6. Na základe odvolania kupujúcej rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4 Sp 20/2006 z 1. marca 2007 bolo rozhodnutie okresného úradu, ktorý vtedy už bol označený ako Katastrálny úrad Prešov, Správa katastra Vranov nad Topľou (ďalej len „správa katastra“) zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie s vyslovením záväzného právneho názoru, podľa ktorého ak návrh na vklad vlastníctva a jeho prílohy trpia odstrániteľnými nedostatkami, konanie o návrhu na vklad má byť prerušené s tým, aby sa nedostatky odstránili a až po márnom uplynutí lehoty na odstránenie nedostatkov by bolo možné návrh na vklad zamietnuť, resp. konanie o ňom zastaviť.

7. Správa katastra 16. júla 2007 rozhodla o opätovnom zamietnutí návrhu na vklad vlastníctva na základe kúpnej zmluvy z 25. júna 1996, pričom nerešpektovala právny názor krajského súdu, konanie o návrhu na vklad vlastníctva neprerušila a nevzývala ani na odstránenie väd návrhu.

8. Rozsudkom krajského súdu sp. zn. 4 Sp 32/2007 z 28. februára 2008 bolo rozhodnutie správy katastra č. V 449/1997 zo 16. júla 2007 zrušené a vec jej bola vrátená na ďalšie konanie z dôvodu nepredloženia administratívneho spisu.

9. Novým rozhodnutím správy katastra č. V 449/1997 z 9. júna 2008 bol návrh na vklad opäť zamietnutý. Proti rozhodnutiu podala kupujúca 15. júna 2008 odvolanie a po podaní odvolania 8. júla 2008 postúpila všetky svoje práva vyplývajúce z kúpnej zmluvy z 25. júna 1996 na sťažovateľku.

10. Rozsudkom krajského súdu sp. zn. 5 Sp 62/2008 z 11. augusta 2009 bolo rozhodnutie správy katastra zrušené a vec jej bola vrátená na ďalšie konanie. Krajský súd už konal so sťažovateľkou ako so žalobkyňou. V odôvodnení rozsudku poukázal na to, že správa katastra nepredložila spolu s opravným prostriedkom všetky listinné dôkazy, hoci toto pochybenie jej bolo vytknuté už v skoršom rozsudku krajského súdu sp. zn. 4 Sp 32/2007 z 28. februára 2008 vrátane poučenia o tom, čo treba chápať pod úplným administratívnym spisom.

11. Novým rozhodnutím správy katastra č. V 449/1997 zo 17. mája 2010 bol návrh na vklad opäť zamietnutý. Na základe opravného prostriedku sťažovateľky v poradí štvrtým rozsudkom krajského súdu sp. zn. 3 Sp 15/2010 zo 14. septembra 2010 bolo rozhodnutie správy katastra opäť zrušené a vec jej bola vrátená na ďalšie konanie.

12. Po štvrtom rozsudku krajského súdu správa katastra rozhodla o návrhu na povolenie vkladu listom z 13. januára 2014 označeným ako „*Komentár k zastaveniu konania o povolení vkladu č. V 449/1997*“, ktorý adresovala likvidátorovi kupujúcej. Z obsahu listu vyplýva, že konanie o povolení vkladu bolo právoplatne skončené listom z 13. januára 2014.

13. Sťažovateľka sa proti uvedenému „rozhodnutiu“ odvolala. Odvolací orgán písomnosťou č. Vo 1/2014/Mi z 22. apríla 2014 doručenu sťažovateľke 2. mája 2014 označenou ako „*Odvolanie proti rozhodnutiu Okresného úradu Vranov nad Topľou, katastrálneho odboru č. V 449/1997 zo dňa 13.1.2014 o zastavení konania o návrhu na vklad vlastníckeho práva – oznámenie*“ uviedol, že odvolanie sťažovateľky je neprípustné, lebo táto nemá žiadny právny vzťah k predmetu konania.

14. Sťažovateľka so záverom odvolacieho orgánu nesúhlasila a podala krajskému súdu ďalšiu žalobu, ktorá bola rozsudkom krajského súdu sp. zn. 3 S 51/2014 z 5. augusta 2015 zamietnutá.

15. Na základe odvolania sťažovateľky rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z 27. septembra 2018 bol rozsudok krajského súdu zmenený tak, že rozhodnutia orgánov verejnej správy oboch stupňov boli zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie prvostupňovému orgánu.

16. Sťažovateľka konštatuje, že o návrhu na vklad vlastníckeho práva z 28. apríla 1997 nie je právoplatne rozhodnuté dodnes (teda do spísania ústavnej sťažnosti z 19. februára 2019), pričom v apríli 2019 mala uplynúť doba 22 rokov od podania návrhu.

17. Na základe uvedeného skutkového stavu sťažovateľka požaduje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Okresný úrad Vranov nad Topľou svojim postupom v konaní vedenom na Okresnom úrade Vranov nad Topľou, katastrálnom odbore, pod sp. zn. V 449/1997 porušil základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov upravené v Čl. 46 ods. 2, 127 ods. 2 Ústavy SR.

Okresnému úradu Vranov nad Topľou v konaní vedenom pod sp. zn. V 447/1997 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

Sťažovateľovi priznáva náhradu trov právneho zastúpenia, ktorú je Okresný úrad Vranov nad Topľou povinný vyplatiť jeho právnenému zástupcovi do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

18. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 246 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak nie je ďalej ustanovené inak, použije sa tento zákon aj na konania začaté do 28. februára 2019.

Podľa § 246 ods. 2 zákona o ústavnom súde právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované.

Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

19. Vec napadla ústavnému súdu 22. februára 2019 a nebola pôvodne pridelená sudcovi spravodajcovi, a tak v zmysle čl. X ods. 2 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 (ďalej len „rozvrh“) bola táto vec po 26. apríli 2019 v zmysle rozvrhu prerozdelená a náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov pridelená sudcovi spravodajcovi Ľubošovi Szigetimu a v zmysle čl. II bodu 3 rozvrhu prejednaná a rozhodnutá v druhom senáte ústavného súdu v zložení Jana Laššáková (predsedníčka senátu), Peter Molnár a Ľuboš Szigeti.

20. Ústavný súd predovšetkým poznamenáva, že hoci ústavná sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 22. februára 2019, teda ešte za účinnosti zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, vzhľadom na ustanovenie § 246 ods. 1 zákona o ústavnom súde postupuje ústavný súd v tejto veci už na základe tohto zákona.

21. Jadrom ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, podľa ktorého aj keď od podania návrhu na povolenie vkladu vlastníckeho práva uplynulo už viac ako 22 rokov,

správne konanie nebolo dosiaľ ukončené, hoci ho správne orgány považujú (v rozpore so zákonom a so záväzným právnym názorom najvyššieho súdu) za ukončené. Inými slovami, sťažovateľka je presvedčená, že správne orgány sú vo veci nečinné.

22. Podľa § 242 ods. 1 Správneho súdneho poriadku žalobca sa môže žalobou domáhať odstránenia nečinnosti orgánu verejnej správy v začatom administratívnom konaní.

23. Z citovaného ustanovenia § 242 ods. 1 Správneho súdneho poriadku vyplýva, že je v právomoci správnych súdov konať o žalobách proti nečinnosti orgánu verejnej správy, a to postupom upraveným v ustanoveniach § 242 až § 251 Správneho súdneho poriadku. Tým je vzhľadom na čl. 127 ods. 1 ústavy a § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde vylúčená prípustnosť ústavnej sťažnosti pred ústavným súdom.

24. Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, ústavný súd rozhodol podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. mája 2019